

OPINIONS

OPERACIÓ

"ANACONDA ESCANYOLIDA"

Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON

Toni Cañís

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER

Lluís Bonada

13

EL 'MINHOCAO'

DEL CAPELLÀ-POETA

Martí Domínguez

14

SOBRE LA TORTURA I L'11 DE SETEMBRE

Antoni Castel

15

EDITORS A LA GRENYA

Manuel S. Jardí

SOROLL A MOLDÀVIA

Llibert Ferri

16

CREUS I ESTRELLES

Pau Viciano

EL COMANDANT RIVAS

Joan Marí

17

LA CARA DELS ALTRES, 1

Joan F. Mira

114

El Consell d'Europa que s'ha reunit durant aquests dies a la ciutat de Barcelona haurà servit per posar sobre la taula interessos sovint contraposats i de difícil acostament entre uns i altres països. El tradicional estira-i-arronsa entre els estats del nord i del sud ha paralitzat un cop més alguns projectes, entre els quals la creació d'un Banc Euromediterrani per al Desenvolupament. L'avortament del projecte, més enllà de representar un inconvenient a l'afany del Govern Aznar per convertir aquesta cimera europea en una campanya de màrqueting, és un exemple més de l'escàs interès que té per als països nòrdics el futur desenvolupament econòmic i social dels territoris de la ribera sud del Mediterrani.

La idea de crear aquest banc de cooperació mediterrània pren força després dels esdeveniments de l'11 de setembre, a partir dels quals va començar a créixer el convenciment que la pobresa i la desigualtat entre territoris era una de les raons fonamentals que estaven al darrere d'aquells atacs terroristes. Però no era l'única raó. Els estats més interessats a posar en marxa aquesta nova entitat, entre els quals l'estat espanyol, Portugal, Itàlia, Grècia i França, disposen d'una sortida a la mar Mediterrània o a l'Atlàntic més pròxima a les costes africanes i, per tant, són destinació freqüent d'onades immigratòries, que una vegada arriben a terra es converteixen sovint en un problema econòmic i social.

La iniciativa va quedar sobre la taula durant la cimera de Laeken, celebrada a mitjan desembre. Ja llavors, els països nòrdics no van veure amb gaire entusiasme la creació d'una sucursal del Banc Europeu d'Inversions (BEI) dedicada precisament a facilitar ajut financer als països del sud de la Mediterrània. El poc entusiasme s'ha convertit a Barcelona en negativa a la creació d'un Banc Euromediterrani per al Desenvolupament, que s'havia especulat amb la possibilitat que tinguera seu a Barcelona, i la proposta ha quedat amb una nova línia de crèdit dins del BEI i l'obertura d'una "oficina de representació" a la zona. Un resultat un poc pobre si considerem que la conca Mediterrània és, avui dia, un dels territoris amb major potencial de creixement econòmic i de població. Una població que, si no té a l'abast unes condicions de vida mínimament esperançadores, no dubtarà a continuar el que s'han vist obligats a fer els seus avantpassats: anar-se'n a la "rica" Europa a buscar noves oportunitats. Precisament perquè aquesta "rica" Europa ha descuidat durant molt temps donar suport al desenvolupament d'aquests territoris i només ha girat els ulls cap a ells quan s'ha tractat de trobar mà d'obra més barata i possibilitats de producció avantatjoses per poder competir.

Aquest desinterès per la Mediterrània contrasta amb l'actitud que mantenen els governs de la Unió Europea respecte dels països de l'Est. Com hem vist a la cimera de Barcelona, l'ampliació ja està lligada i ben lligada, trigarà més o menys a fer-se efectiva, però el camí ja està marcat i definit clarament. En canvi, el repte del Mediterrani, el més important que té Europa en aquests moments, no està ni de bon tros resolt ni s'ha consolidat cap camí seriós per començar a plantejar solucions als problemes que sorgeixen contínuament en aquest espai al sud d'Europa. L'exemple del Banc Euromediterrani n'és un cas, però n'hi ha més. És per això que després de Barcelona, la Conferència Ministerial Euromediterrània que es farà a València els dies 22 i 23 d'abril es presenta com una gran oportunitat per tornar a treure aquests temes, col·locar com a prioritat la qüestió Mediterrània a l'agenda de la UE, i assolir un acord que permeti a la Unió superar aquest repte i trobar les vies per encarrilar-lo.

"L'ampliació de la UE trigarà més o menys a fer-se efectiva, però ja està lligada; el repte del Mediterrani, en canvi, no està ni de bon tros resolt"

L'EUROPÀ MEDITERRÀNIA